

Folketingssekretariatet

UDENRIGSMINISTERIET

ASIATISK PLADS 2

1448 KØBENHAVN K

TELEFON: (01) 92 00 00

TELEX: 31292 ETR DK

TELEGRAMADRESSE: ETRANGERES

60 X1 bilag

Afdeling M

(Afdelings- og kontorbetegnelse bedes
ved besvarelse anført på kuverten).

Kontor 1

(Bedes anført ved besvarelse)

J. nr. 400.C.2-0

Dato 4.12.1981.

Til fordeling blandt medlemmerne af folketingets
markedsudvalg og disses stedfortrædere fremsendes
hoslagt i 60 eksemplarer Udenrigsministrenes rapport
samt Kommissionens rapport dok.nr. KOM(81) 695.

P.M.V.

E.B.

John Kristensen
JOHN KRISTENSEN

*Sendt igen + godt til
af Lot Nybro
H. dec 81
Hæl
+ Sted*

Modtaget
Folkekr.
7 DEC 1981

Bilag 49

Til medlemmerne af Folke-
tingets markedsudvalg og
disse stedfortrædere

ASIATISK PLADS 2
1448 KØBENHAVN K
TELEFON: (01) 92 00 00
GIROKONTO 3 00 18 06
TELEX: 31292 ETR DK
TELEGRAMADRESSE: ETRANGERES

2 bilag Afdeling/kontor M.1 J. nr. 400.C.2-0 Dato 4. december 1981

Afdelings- og kontorbetegnelse bedes ved besvarelse anført på kuerten.

I overensstemmelse med Det europæiske Råds beslutning på mødet i Haag den 29.-30. november 1976 udarbejder udenrigsministrene og Kommissionen hvert år en rapport om Den europæiske Union. Beslutning om udarbejdelse af disse rapporter var et led i drøftelsen af Tindemans-rapporten.

Til medlemmernes underretning vedlægges:

- ./.
- Udenrigsministrenes rapport. Dokument af 23. november 1981.
- ./.
- Kommissionens rapport. Dokument af 12. november 1981. KOM(81)698.

Kjeller Jensen.

Bruxelles, den 23. november 1981

N O T E

Vedr.: Rapport fra udenrigsministrene til Det europæiske Råd
vedrørende Den europæiske Union

1. På mødet den 29.-30. november 1976 opfordrede Det europæiske Råd dels udenrigsministrene, dels Kommissionen, for så vidt angår områder, som hører under dens kompetence, til en gang om året over for dette Råd at aflægge rapport om opnåede resultater og om de fremskridt, som på kort sigt kan gøres på de forskellige sagsområder, der hører under Unionen, og hvorved den fælles forestilling om Den europæiske Union bliver gjort til virkelighed.
 2. Hoslagt følger til Det europæiske Råd ovennævnte rapport fra udenrigsministrene.
-

Rapport
fra udenrigsministrene
til Det europæiske Råd
om
DEN EUROPÆISKE UNION

Denne rapport fra udenrigsministrene til Det europæiske Råd, den femte af denne art, skal lige så lidt som de foregående rapporter være en udtømmende status over fællesskabets omfattende virksomhed i det forløbne år. Formålet hermed er derimod at pege på de fremskridt, som er gjort på de forskellige sagsområder, der hører under unionen, og hvormed de fælles tanker med hensyn til Den europæiske Union omsættes til virkelighed. Med dette som udgangspunkt bør først og fremmest de foranstaltninger, der er redet gjort for i det følgende, fremhæves.

Begyndelsen af 1981 var præget af Grækenlands faktiske tiltrædelse af De europæiske Fællesskaber, således at disse fik en ny politisk og økonomisk dimension.

Den franske regering har for nylig fremsendt et memorandum om en reaktivering af Fællesskabet. Den tyske og den italienske regering har ligeledes forelagt Fællesskabets medlemsstater et udkast til en retsakt om Den europæiske Union samt forslag til økonomisk integration.

I.

Aktiviteter inden for rammerne af traktaterne om oprettelse af De europæiske Fællesskaber

1. Mandatet af 30. maj 1980

I henhold til det mandat, som Rådet gav Kommissionen den 30. maj 1980, forelagde denne den 25. juni 1981 et dokument, som indeholder forslag med henblik på en reaktivering af

Fællesskabet, tilpasning af den fælles landbrugspolitik og justering af den manglende balance på forskellige områder i budgettet. Det europæiske Råd drøftede den 29. og 30. juni 1981, hvorledes dette dokument skulle følges op og opfordrede Kommissionen til at forelægge hensigtsmæssige formelle forslag. Rådet har aktivt fortsat sit arbejde på grundlag af meddelelsen fra Kommissionen, således at det kan forelægge en rapport for Det europæiske Råd på mødet i november i overensstemmelse med Det europæiske Råds ønsker.

2. Den økonomiske og sociale situation

Fællesskabet og dets medlemsstater er blevet konfronteret med alvorlige problemer, som skyldes de økonomiske og sociale forhold. Under en drøftelse herom udtalte Det europæiske Råd på mødet den 29.-30. juni 1981 i Luxembourg, at det var dets faste overbevisning, at hvis Fællesskabet fortsat fører en samordnet, målbevidst, men alligevel smidig politik, og hvis det fører denne politik i tilstrækkelig lang tid, vil det være i stand til at overvinde de sociale og økonomiske vanskeligheder, det har for øjeblikket, og vende tilbage til en situation med økonomisk vækst og stabilitet og et tilfredsstillende beskæftigelsesniveau. Ved denne lejlighed gennemgik Det europæiske Råd arbejdet på Rådets fælles samling (hvor ministrene behandlede økonomiske og finansielle spørgsmål samt sociale anliggender) i Luxembourg den 11. juni 1981.

I sine konklusioner noterede formandskabet, at Fællesskabets rolle betragtes som særlig vigtig i forbindelse med en aktion, der skal gennemføres med anvendelse af de forskellige hjælpemidler, det råder over, med henblik på, fortrinsvis, at bidrage til at få nedbragt den strukturbestemte arbejdsløshed og forbedret infrastrukturerne og den økonomiske situation i de mindst udviklede regioner.

.../...

Det stående Beskæftigelsesudvalg drøftede i øvrigt den 3. november 1981 spørgsmålet om de sociale følger af, at der indføres ny informationsteknologi i uddannelsen. I udvalget bekræftede alle parter deres positive holdning til den nye informationsteknologi, og det blev fastslået, at der var bred enighed med hensyn til de foranstaltninger, der skal træffes, navnlig for så vidt angår erhvervsuddannelse med henblik på beskæftigelse i mindre og mellemstore virksomheder, men også for at bringe offentligheden større forståelse for de udfordringer og fordele, som denne teknologi betyder. Udvalget opfordrede Kommissionen til sammen med arbejdsmarkedets organisationer at undersøge muligheden for at udarbejde en fælleserklæring fra disse organisationer om principperne for i højere grad at indføre ny teknologi i samarbejde med arbejdstagerne.

Under hensyn til udviklingen i situationen på valutamarkedet besluttede finansministrene den 4. oktober 1981 at justere centralkurserne for visse valutaer inden for det europæiske monetære system.

3. Jern- og stålindustrien

I en analyse af udviklingen i jern- og stålindustrien fastslog Rådet på sin samling den 3. marts 1981, at den europæiske jern- og stålindustri siden 1975 har gennemgået en alvorlig og varig krise. Denne vanskelige situation kan kun afhjælpes ved en kraftig nedsættelse af den samlede produktionskapacitet for uforarbejdet stål og færdige produkter. Allerede gennemførte omstruktureringsforanstaltninger har bevirket en væsentlig stigning i produktiviteten.

På grundlag af denne analyse nåede Rådet på samlingen den 24. juni 1981 til bred enighed om følgende tre led i en politik for jern- og stålindustrien:

.../...

- Støtten til jern- og stålindustrien

Rådet nåede til enighed om udkastet til Kommissionens afgørelse om indførelse af en ny kodeks for støtten. I denne kodeks fastsættes de generelle og særlige betingelser, som offentlig støtte skal opfylde for at kunne betragtes som fællesskabsstøtte og altså som forenelig med fællesmarkedets funktion. Denne støtte kan kun gennemføres i overensstemmelse med de procedurer, der er fastsat i kodeksen.

- De sociale aspekter

Rådet understregede særlig betydningen af de sociale foranstaltninger, der indgår i omstruktureringsprogrammerne, og hvortil EKSF yder et betydeligt finansielt bidrag. Rådet noterede sig på samlingen den 24. juni 1981 medlemsstaternes tilsagn om i indeværende år at yde et første bidrag til finansiering af disse foranstaltninger. Rådet tog til efterretning, at Kommissionen ville forelægge Rådet forslag med hensyn til resten af det beløb, der er anmodet om for 1981, og at delegationerne gav tilsagn om at undersøge muligheden for et supplerende bidrag. Kommissionen fremsatte de nævnte forslag den 1. oktober 1981.

- Prispolitik og foranstaltninger vedrørende kvantitative restriktioner

På dette område har Rådet i tilslutning til sin samstemmende udtalelse om forlængelse i et år af anvendelsen af artikel 58 på en række produkter godkendt, at anvendelsen af de obligatoriske kvantitative restriktioner i henhold til artikel 58 ligeledes forlænges med et år for rundt betonstål og handelsstål.

4. Energi

Rådet gjorde på samlingen den 3. marts 1981 situationen op med hensyn til olieforsyningen. Det besluttede, at foranstaltningerne til nedbringelse af forbruget af olieprodukter fortsat skal anvendes og fandt, at tidspunktet nu er inde til at drøfte, hvilke foranstaltninger der effektivt vil kunne iværksættes på de forskellige områder, hvis der på ny skulle opstå forsyningsvanskeligheder.

På mødet i Maastricht den 23.-24. marts 1981 drøftede Det europæiske Råd energisituationen og udtalte:

"Det er af stor betydning for styrkelsen af den europæiske økonomi, at der føres en sammenhængende energipolitik. Det er af afgørende betydning for beskæftigelsen og for betalingsbalancen, at afhængigheden af importeret olie nedsættes, og at der anvendes alternative brændstoffer."

På samlingen den 27. oktober traf Rådet afgørelse om at yde støtte til fællesskabsprojekter inden for kulbrintesektoren.

På samme samling nåede Rådet ligeledes frem til konklusioner vedrørende foranstaltninger til imødegåelse af virkningerne af en begrænset olieknaphed, og det var positivt indstillet til meddelelsen fra Kommissionen vedrørende udvikling af en energistrategi for Fællesskabet.

.../...

5. Forskning

På forskningsområdet skal særlig nævnes, at Rådet inden for rammerne af det flerårige program for Det fælles Forskningscenter for perioden 1980-1983 har godkendt fortsættelsen af Super Sara-projektet, som angår sikkerheden i forbindelse med kernereaktorer. Desuden fortsætter Fællesskabet forskningen på globalt plan på fusionsområdet, særlig ved JET-projektet, som er under opførelse.

På samlingen den 9. november 1981 gav Rådet sin tilslutning til

- en forordning om fællesskabsaktioner inden for mikroelektronik
- et flerårigt forsknings- og uddannelsesprogram inden for biomolekylær teknik.

6. Fiskeri

Fællesskabet har fortsat sit arbejde med henblik på at iværksætte de forskellige aspekter af sin politik. I denne forbindelse skal særlig fremhæves retningslinjer og afgørelser vedrørende

- den fælles markedsordning for fiskerivarer;
- en midlertidig fælles foranstaltning til omlægning af kystfiskeriet;
- undertegnelse af en rammeaftale og en brevveksling, hvorom der er forhandlet mellem Fællesskabet og Canada;
- vedtagelse af en forordning om færøske skibes fiskeri i fællesskabsfarvande;
- afgørelse om indgåelse af aftalen mellem Fællesskabet og Sverige;
- direktiver til Kommissionen vedrørende forhandling af en række aftaler med vestafrikanske lande.

.../...

7. Forbindelserne mellem institutionerne

Fællesskabet kan kun blive til en enhed, hvis dets institutioner har et godt samarbejde. Der bør i denne sammenhæng lægges særlig vægt på forbindelserne mellem Parlamentet og Rådet. I denne forbindelse har Rådet især sørget for, at der i stadig højere grad tages hensyn til Parlamentets beslutninger. En nyttig dialog har fundet sted mellem Rådet og Parlamentet på alle stadier af budgetproceduren. Flere formænd for Rådet i dets forskellige sammensætninger har deltaget i Parlamentets arbejde, enten under plenarmøder eller i udvalg, for at fremme en fuld forståelse af Rådets aktiviteter. Det er belvet vedtaget, at de ti udenrigsministre for første gang sammen skal møde repræsentanterne for Parlamentet. Parlamentet har indbudt formanden for Det europæiske Råd til at deltage i en session, hvilket vil betyde, at den stadig forøgede dialog mellem disse to instanser kan nå et nyt niveau. Denne invitation er blevet accepteret.

8. Andre interne spørgsmål

Det europæiske Råd gjorde på samlingen den 29.-30. november 1976 i Haag opmærksom på, at bestræbelserne på at opbygge en europæisk union også bør komme til udtryk i dagligdagen.

.../...

a) Forbrugerbeskyttelse

Der er allerede truffet afgørelser i denne retning. Således vedtog Rådet den 18.-19. maj 1981 et program vedrørende forbrugerbeskyttelse, der gør det muligt for Fællesskabet at fortsætte og øge sin indsats på dette område og bidrage til at skabe en bedre dialog mellem forbrugerne og distributionsleddet. Ligeledes på dette område traf Rådet på samlingen den 20.-21. juli 1981 en afgørelse, hvorved det knæsatte princippet om et almindeligt forbud mod at indgive dyr hormonstoffer, som virker fremmende på kødets vækst.

b) Ensartet pas.

Blandt de retsakter, der vil kunne få betydning for de europæiske borgeres dagligdag er der grund til at nævne resolutionen af 23. juni 1981, vedtaget af repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, om indførelse af et ensartet pas. Denne resolution blev vedtaget ud fra ønsket om at fremme alt, hvad der hos medlemsstaternes borgere kan fremme fornemmelsen af, at de tilhører ét og samme Fællesskab, og ud fra den opfattelse, at indførelsen af et sådant pas vil kunne lette bevægeligheden for medlemsstaternes statsborgere.

.../...

9. Udvidelse

Under forhandlingerne med henblik på Portugals og Spaniens tiltrædelse - et mål, hvis betydning er blevet bekræftet fra begge sider - har der kunnet påvises betydelige fremskridt trods visse objektive vanskeligheder, som hænger sammen med de drøftelser, der finder sted i Fællesskabet inden for rammerne af mandatet af 30. maj. Særlig er følgende vigtige områder blevet drøftet: toldunion med begge lande, landbrug med Spanien og sociale anliggender med Portugal.

10. Forbindelserne med tredjelande

Hvad angår foranstaltningerne udadtil har Fællesskabet over for udviklingslandene fortsat den politik, som blev markeret ved ikrafttrædelsen af Lomé II. Fællesskabet prioriterer ligeledes fortsat sine forbindelser med udviklingslandene højt og er særlig opmærksom på problemerne i de lande, hvor nøden er størst. Navnlig efter Europa-Parlamentets debat herom lægger det den allerstørste vægt på løsningen af det forfærdende problem, som sulten i verden er. Endelig har Fællesskabet indledt samhandel med adskillige tredjelande.

- a) Anden AVS/EØF-konvention, der i forhold til første Lomé-konvention indeholder en række nye tanker, trådte i kraft den 1. januar 1981 og er et enestående eksempel på samarbejde mellem en gruppe stater - 60 AVS-stater, snart 61 med Zimbabwes snarlige tiltrædelse, og 10 medlemsstater - der tilsammen udgør næsten halvdelen af jordens nationer. AVS/EØF-Ministerrådets sjette samling blev afholdt i Luxembourg den 9. og 10. april 1981. På denne første samling efter ikrafttrædelsen af anden AVS/EØF-konvention sikrede man iværksættelsen af denne konvention samt generelt et godt samarbejde mellem AVS og EØF.
- b) Forbindelserne med Middelhavslandene har særlig været præget af, at der er åbnet forhandlinger om fornyelse af de finansprotokoller, der udløber ved udgangen af 1981, og som er indgået med Maghreb- og Machraklandene samt med Israel; endvidere er der afholdt Associeringsråd på ministerplan med Cypern, Israel, Malta og Tunesien samt åbnet forhandlinger med Jugoslavien med henblik på indgåelse af en tilpasningsprotokol til samarbejdsaftalen som følge af Grækenlands tiltrædelse. Samarbejdet med Indien er blevet styrket ved undertegnelsen af en mere omfattende aftale, der træder i stedet for aftalen fra 1973. Samarbejdet med ASEAN og de øvrige partnere i Asien fortsætter. En dialog under nye former, som sigter på øget effektivitet, er blevet indledt med Latinamerika.
- c) I forbindelse med Fællesskabets fødevarehjælp vil der herefter blive lagt større vægt på nødvendigheden af at gøre denne form for bistand til et led i Fællesskabets almindelige politik vedrørende udviklingssamarbejde i overensstemmelse med principperne i den rammeforordning, hvortil Rådet er nået frem til en fælles holdning, der nu er undergivet

samrådsproceduren med Europa-Parlamentet. Dette bør øge effektiviteten af dette arbejde. Som følge af et initiativ fra den italienske regering, der blev bebudet på topmødet i Ottawa, har Rådet på grundlag af et forslag fra Kommissionen godkendt hovedlinjerne i en aktionsplan som sulten i verden, der udgør en første opfyldelse af de tilsagn, der blev givet på Paris-konferencen, og som tager sigte på at yde et bidrag til en sammenhængende, strukturel løsning af dette spørgsmål i et nært samarbejde med bl.a. de øvrige givere. Fællesskabet har fortsat sin indsats for at forbedre forholdene for flygtninge og for katastroferamte befolkninger. Programmet for hjælp til de ikke-associerede lande bliver fra nu af baseret på en af Rådet godkendt rammeforordning, der lægger vægten på udviklingen af landbrugsproduktionen, særlig i de mindst udviklede lande. Ønsket om at lade disse lande få større gavn af ordningen med generelle præferencer præger ligeledes de nye retningslinjer, der skal være gældende fra 1981, det første år i denne ordnings nye tiårige anvendelsesperiode.

På Rådets møde den 3. november bekræftede Fællesskabet på grundlag af den nuværende katastrofale situation den fortrinsstilling, som det vil give bistanden i landbrugs- og fødevarersektoren. Denne prioritering bør på passende måde komme til udtryk i alle Fællesskabets hjælpeprogrammer, idet den største del af Fællesskabets hjælp skal fastlægges i forståelse med udviklingslandene selv.

- d) Rådet har udarbejdet en rapport, der indeholder en nærmere beskrivelse af Fællesskabets politik i forbindelse med Nord/Syd-dialogen; efter at være blevet godkendt af Det europæiske Råd har denne politik tjent som grundlag for Fællesskabets repræsentanter på det økonomiske topmøde i Ottawa. Heri bekræftes bl.a. den betydning, som af Fællesskabet principielt tillægges "en ny serie verdensomspændende forhandlinger".

e) Fællesskabet

- har spillet en konstruktiv rolle på Nairobikonferencen vedrørende nye og vedvarende energikilder og på Pariskonferencen vedrørende de mindst udviklede lande,
- har deltaget i forhandlingerne om fornyelsen af Tinoverenskomsten,
- har pålagt Kommissionen at indlede forhandlingerne med Det internationale Sukkerråd med henblik på Fællesskabets eventuelle tiltrædelse af en revideret international overenskomst,
- har tilsluttet sig afgørelsen om midlertidigt at sætte den internationale kakaooverenskomst fra 1980 i kraft,
- og vil side om side med medlemsstaterne deltage i Den fælles Fond.

f) Fællesskabets handelspolitik vil stadig være baseret på et bindende tilsagn om at opretholde en åben, multilateral ordning for samhandelen og om at modstå protektionistiske pres. De Ti er sig det ansvar bevidst, som de i denne henseende deler med deres vigtigste partnere blandt industrilandene, og har taget initiativ til på topmødet i Ottawa at rejse generelle spørgsmål, særlig vedrørende eksportpolitikken og markedernes åbningsgrad, der er af væsentlig betydning for, at verdens handelssystem kan fungere tilfredsstillende. I denne sammenhæng er udviklingen i forbindelserne med Japan, som der er fastlagt en fælles strategi over for, fortsat betænkelig. Med dette land ligesom med de øvrige partnere blandt industrilandene fortsættes den faste konsultationsprocedure eller samarbejdsprocedure inden for rammerne af de bestående frihandelsaftaler regelmæssigt. Fællesskabet deltager i forhandlingerne om fornyelsen af MFA ud fra ønsket om at forlige de alvorlige problemer, som tekstilindustrien står over for, med udviklingslandenes interesser. Det lægger ligeledes stor vægt på iværksættelsen af de med Kina og Rumænien indgåede aftaler. Det har leveret Polen betydelige mængder landbrugsprodukter til fordelagtige priser.

.../...

g) Euratom og Australien har indgået en aftale med henblik på at sikre, at udviklingen og anvendelsen på-internationalt plan af kerneenergi til fredelige formål finder sted i overensstemmelse med de arrangementer, der har ikke-spredning af atomvåben som mål.

Der er ligeledes forhandlet en aftale mellem Euratom og Canada med henblik på en revision af visse afsnit i den gældende samarbejdsaftale vedrørende anvendelse af kerneenergi til fredelige formål.

.../...

II.

Politiske Samarbejde

1. Med Grækenlands tiltrædelse af Det europæiske Fællesskab ved årets begyndelse fik Det politiske Samarbejde et nyt medlem. Også i den af denne rapport omfattede periode har De Ti rådført sig nøje med hinanden og har fortsat spillet en aktiv rolle i international sammenhæng. Et stigende antal tredjelande erkender De Ti's vægt og sammenhold på dette område.
2. Efter den intense aktivitet, der udfoldede sig inden for rammerne af Det politiske Samarbejde i 1980, blev ministrene enige om, at det ville være gavnligt at tage dets procedurer og mekanismer op til eventuel revision. Resultatet heraf blev en ny rapport om Det politiske Samarbejde, som udenrigsministrene vedtog den 13. oktober 1981 i London. Denne rapport bygger på erfaringen gennem de elleve år, der er gået, siden Det politiske Samarbejde blev etableret. Den rummer en stærkere politisk forpligtelse og kræver forbedrede arbejdsredskaber stillet til rådighed, herunder oprettelse af et lille hold embedsmænd, der med støtte fra det foregående og det kommende formandskab skal bistå det siddende formandskab, ligesom der heri fastlægges en ny kriseprocedure. Det fastslås ligeledes, at Kommissionen fremover vil blive inddraget fuldt ud i Det politiske Samarbejde, og der redegøres for de retningslinjer, hvorefter Europa-Parlamentet skal orienteres om udviklingen i Det politiske Samarbejde. Et eksemplar af rapporten vedlægges som bilag.

Mellemøsten

3. De Ti har fortsat spillet en aktiv rolle i bestræbelserne på at nå frem til en fredsløsning for hele Mellemøsten på grundlag af de principper, der er indeholdt i Det europæiske Råds Venezia-erklæring af 13. juni 1980, og som blev bekræftet i Det europæiske Råds erklæring om Mellemøsten på samlingen i Luxembourg den 2. december 1980. På grundlag af denne erklæring og med støtte i senere arbejde inden for rammerne af Det politiske

.../...

Samarbejde havde den daværende formand for Ministerrådet, hr. Christoph van der Klaauw, en række kontakter med alle de berørte parter for at få et klarere billede af deres holdning. Han havde således møder med myndighederne i USA, Israel, Egypten, Den arabiske Liga, Jordan, Syrien, Libanon, PLO, Saudi-Arabien og en række andre arabiske lande. Der blev også taget kontakt med religiøse myndigheder, der er involveret i spørgsmålet om Jerusalems fremtid. Denne omfattende sondering af de forskellige parters holdning gav mange værdifulde oplysninger. Hr. van der Klaauw aflagde beretning om disse kontakter til Ministerrådet og derefter til Det europæiske Råd i Luxembourg den 29.-30. juni. Det europæiske Råd takkede ham for hans rapport og bekræftede på ny, at De Ti er fast besluttet på, at de energisk og uophørligt vil fortsætte deres fredsbestræbelser i Mellemøsten; det pålagde formandskabet at opretholde kontakt med alle implicerede parter, herunder også De forenede Stater.

4. I overensstemmelse med dette mandat har det britiske formandskab holdt sig i nær kontakt med alle parterne og søgt at overbevise dem om, at Venezia-principperne vil kunne danne et værdifuldt grundlag for en samlet fredsløsning i Mellemøsten. I sin tale til FN's Generalforsamling på De Ti's vegne den 24. september fremhævede Ministerrådets nuværende formand, Lord Carrington, at der ikke vil kunne gøres fremskridt i retning af en løsning, før der er skabt gensidig tillid parterne imellem. I samme tale udtalte Lord Carrington sig også positivt om de tanker, den saudi-arabiske kronprins Fahd fremsatte i august 1981, og som han betragtede som et klart udtryk for ønske om, at der findes en fredelig løsning. Han besøgte derefter Saudi-Arabien den 3.-5. november for at uddybe principperne i disse tanker yderligere, og han konstaterede med glæde, i hvilken grad de er i tråd med De Ti's opfattelse. Under besøget var der enighed om, at det ville være nyttigt at videreføre samarbejdet med henblik på at nå til enighed om et grundlag for forhandling af en løsning alle parter imellem.

.../...

Den europæisk-arabiske dialog

5. Der har på dette felt i hele 1981 været arbejdet videre med at forberede et møde på ministerplan. Der har været holdt møder mellem den europæiske og den arabiske part i den forberedende ad hoc-gruppe, der har mødtes tre gange i 1981. Der er opnået en vis enighed om ministermødets form, men der udestår stadig en række principielle spørgsmål.

Afghanistan

6. De Ti har fortsat tydeligt tilkendegivet deres fordømmelse af den sovjetiske invasion og besættelse af Afghanistan. De har ladet forstå, at Sovjetunionens fortsatte besættelse af dette alliancefri land er uacceptabel, og i et forsøg på at løse krisen foreslog Det europæiske Råd på samlingen den 30. juni 1981, at der holdes en international konference i to etaper om Afghanistan. Lord Carrington rejste i sin egenskab af formand for Rådet til Moskva den 6. juni for at forelægge den sovjetiske regering forslag fra De Ti. Der blev ført yderligere drøftelser i New York den 22. september, uden at der fremkom nogen positiv reaktion fra Sovjetunionen. De Ti's forslag har imidlertid vundet støtte hos ca. 70 tredjelande og er ikke taget af bordet. Der tilbydes heri Sovjetunionen en solid ramme for seriøse forhandlinger, hvis den politiske vilje herfor er til stede. De Ti er fortsat villige til at reagere på ethvert tegn på en mere fleksibel holdning fra Sovjetunionens side.

Afrika

7. De Ti har fortsat konfereret indbyrdes om en lang række spørgsmål i forbindelse med Afrika. De har navnlig gentaget deres fordømmelse af Sydafrikas apartheidpolitik og har ved mange lejligheder fremført deres ønske om, at en fredelig ændringsproces fremmes. Man har til stadighed holdt øje med, om europæiske selskaber, der opererer i Sydafrika, overholder adfærdskodeksen. De Ti har ligeledes klart givet udtryk for, at de anser det for at være af yderste vigtighed, at den sydafrikanske regering lever op til sin erklærede villighed til

at lade Namibia opnå uafhængighed i overensstemmelse med FN's Sikkerhedsråds resolution nr. 435. De Ti har støttet De Fem's bestræbelser på at nå til enighed om en ordning for Namibia i overensstemmelse med denne resolution.

Sydøstasien

8. De Ti har fortsat nøje fulgt begivenhederne i Sydøstasien og har især videreudviklet deres forbindelser med medlemmerne af Sammenslutningen af stater i Sydøstasien (ASEAN). Den nederlandske udenrigsminister, hr. van der Klaauw, var til stede på det årlige ASEAN-ministermøde i Manila i juni som De Ti's repræsentant, og Lord Carrington talte på De Ti's vegne på den internationale konference om Kampuchea i New York i juli. De to grupperes udenrigsministre mødtes den 13.-14. oktober i London, hvor de havde en bredspektret og konstruktiv drøftelse om aktuelle internationale og regionale problemer. De beskæftigede sig især med de områder i Asien, hvor der for tiden hersker ustabilitet, og beklagede, at der stadig er vietnamesiske væbnede styrker i Kampuchea og sovjetiske væbnede styrker i Afghanistan. ASEAN-ministrene gentog, at de støtter De europæiske Råds forslag om en international konference om Afghanistan.

Østeuropa

9. De indbyrdes konsultationer mellem De Ti har også omfattet udviklingen i Østeuropa. De Ti har fortsat fulgt udviklingen i Polen nøje, men har understreget, at det polske folk frit skal kunne løse deres egne problemer uden indblanding fra nogen side. Det blev gjort utvetydigt klart for Sovjetunionen, at en eventuel intervention ville få alvorlige følger for forbindelserne med De Ti og for Øst/Vest-forholdet i almindelighed.

CSCE

10. De Ti anser en samordning af deres synspunkter vedrørende CSCE for at være af stor vigtighed. Der har igennem hele året været ført intensive konsultationer, som betød, at De Ti kunne yde et mere værdifuldt bidrag på mødet i Madrid. De Ti's delegationer har arbejdet energisk på at udarbejde et indholdsrigt og velafbalanceret afsluttende dokument, der som noget meget vigtigt indebærer enighed om det franske forslag om en nedrustningskonference i Europa.

De forenede Nationer

11. De forenede Nationer er et andet felt, hvor De Ti har fortsat intensive konsultationer og koordination, såvel i Generalforsamlingen som på andre møder i FN-regie. Holdningerne ved afstemninger blev harmoniseret, ligesom der blev lagt stor vægt på fælles erklæringer og stemmeforklaringen fra De Ti. Dette betyder ikke kun, at De Ti's identitet tydeligt fastslås, men også at drøftelserne forløber på en mere effektiv måde.

Nedrustning

12. Alle medlemmerne af De Ti undertegnede FN-konventionen om forbud mod eller begrænsning i anvendelsen af visse konventionelle våben den 10. april, hvor den åbnedes for undertegnelse. De Ti har støttet indførelse af en mekanisme for undersøgelse af påståede overtrædelser af denne konvention. Enkeltmedlemmer af De Ti har med støtte fra De Ti som sådan fremsat resolutionsforslag på dette års FN-generalforsamling vedrørende så vigtige spørgsmål som konventionelle våben, foranstaltninger med henblik på styrkelse af tilliden og våbenkontrol i rummet.

Ikke-spredning af kernevåben

13. I løbet af 1981 blev der nedsat en ny arbejdsgruppe for at lette samarbejdet mellem De Ti for så vidt angår ikke-spredningsspørgsmålet.
-

Rapport om det europæiske politiske samarbejde (EPS)

I del.

Udenrigsministrene i Det europæiske Fællesskabs ti medlemsstater har studeret udviklingen i det europæiske politiske samarbejde. De lægger fortsat vægt på, at dette forbedres, og med henblik herpå har de overvejet, hvorledes det kunne styrkes yderligere.

Det politiske samarbejde, som er baseret på medlemskab af Det europæiske Fællesskab, har udviklet sig til at være et centralt element i alle medlemsstaters udenrigspolitik. Fællesskabet og dets medlemsstater betragtes i stigende grad af tredielande som en sammenhængende styrke i internationale relationer. De ti udenrigsministre bemærker sig, at der i årene siden de grundlæggende elementer i det europæiske politiske samarbejde blev nedfældet i Luxembourg-rapporten (godkendt af stats- og regeringscheferne den 27. oktober 1970) og i Københavns-rapporten (godkendt af udenrigsministrene den 23. juli 1973 og efterfølgende vedtaget af stats- og regeringscheferne), er blevet opnået betydningsfulde fremskridt i retning af de mål, der er stillet i disse rapporter.

Udviklingen i det europæiske politiske samarbejde gennem disse år har vist, at det imødekommer et reelt behov hos Det europæiske Fællesskabs medlemsstater for en større harmoni på dette område. Det er et tegn på, at det europæiske politiske samarbejde har bevist sin værdi, at det stadigt er blevet intensiveret og dets omfang kon-
tinuerligt udvidet. Denne udvikling har bidraget til det endelige mål om europæisk union.

Udenrigsministrene er enige om, at yderligere europæisk integration samt opretholdelse og udvikling af fællesskabspolitik i overensstemmelse med Traktaterne vil være gavnlig for en mere effektiv samordning på det udenrigspolitiske område og vil udvide rækken af instrumenter, der er til rådighed for de Ti.

Udenrigsministrene mener, at i en periode med forøget spænding og usikkerhed i verden er behovet for en sammenhængende og enig holdning til internationale spørgsmål hos Det europæiske Fællesskabs medlemmer større end nogensinde. De bemærker sig, at de Ti, til trods for hvad der er nået, endnu er langt fra at spille den rolle i verden, som svarer til deres forenede indflydelse. Det er deres overbevisning, at de Ti i stigende grad bør forsøge at forme begivenheder og ikke kun reagere på dem.

Med hensyn til omfanget af det europæiske politiske samarbejde og under hensyn til medlemsstaternes forskellige situation er udenrigsministrene enige om at opretholde den fleksible og pragmatiske indstilling, der har gjort det muligt i det politiske samarbejde at drøfte visse vigtige udenrigspolitiske spørgsmål, der har forbindelse med eller betydning for de politiske aspekter af sikkerhed.

De ti udenrigsministre finder det også betimeligt at forny deres tilsagn om fuldt ud at virkeliggøre Luxembourg- og Københavns-rapportens forpligtelser. De understreger især betydningen af konsultation mellem de Ti, som er det centrale i det europæiske politiske samarbejde. De understreger deres tilsagn om at konsultere partnerne, før der fastlægges endelige holdninger til eller iværksættes nationale initiativer vedrørende alle vigtige udenrigspolitiske spørgsmål, som angår de Ti som helhed. De forpligter sig til, at hver medlemsstat i disse konsultationer vil tage fuldt hensyn til de øvrige partnerses stilling og lægge tilbørlig vægt på ønskværdigheden af at nå en fælles holdning. De bemærker sig, at sådanne konsultationer vil have særlig betydning for vigtige internationale konferencer, i hvilke en eller flere af de Ti skal deltage, og hvor dagsordenen vil omfatte emner, der er under drøftelse i det europæiske politiske samarbejde, eller til hvilke de Ti har en fælles holdning.

Udenrigsministrene noterer sig, at det i stigende grad er muligt for de Ti at tale med een stemme i internationale spørgsmål. Hvor væsentlige fælles holdninger er tilvejebragt, forpligter de sig til at tillægge disse tilbørlig betydning gennem passende henvisninger i nationale udtalelser om udenrigspolitiske spørgsmål. Samtidig understreger de, at ikke kun fælles holdning, men fælles handling, som altid har været et mål i det europæiske politiske samarbejde, i stigende grad bør ligge inden for de Ti's muligheder.

Udenrigsministrene har også studeret det politiske samarbejdes maskineri og procedurer og er blevet enige om visse praktiske forbedringer, som fremgår af II. del af dette dokument.

II del.

1. Ministermøder

A. Formelle møder

Dagsordenen for møder på ministerniveau skal alene omfatte spørgsmål af større vigtighed. Dagsordenen skal hvor det er muligt, også være kommenteret på en sådan måde, at drøftelsen vil koncentrere sig om spørgsmål, der kræver beslutning.

De analyser og tekstudkast, som forelægges ministrene, bør indeholde enten nøjagtige indstillinger eller klart definerede valgmuligheder, således-at ministrene kan træffe beslutninger sigtende på fremtidig handling.

Når der fra ministtermøder og Det europæiske Råd udsendes erklæringer, bør disse som regel ledsages af en oversigt over poster i tredielande, hvor de Ti's stedlige repræsentant skal henlede værtslandets regerings opmærksomhed på erklæringen. I mangel af en sådan oversigt vil formandskabet efter sit skøn kunne handle på eget initiativ.

B. Møder af Gymnich-typen

Med henblik på at beskytte disse møders uformelle karakter bør følgende retningslinier iagttages:

Konsultationerne er fortrolige;

Der vil ikke være nogen formel dagsorden, officiel tolkning eller tilstedeværelse af embedsmænd (med undtagelse af formandskabets referent);

Formandskabet vil til underretning for partnerne resumere sådanne retningslinier af operationel karakter, som fremstår af mødet.

Pressen vil alene blive underrettet om emner, som de Ti har givet bemyndigelse til. Formandskabet vil i første række være ansvarlig for en sådan underretning, hvis retningslinier i forvejen vil være afstemt med partnerne.

2. Den politiske komité

Den politiske komité er et af det europæiske politiske samarbejdes centrale organer. Den er ansvarlig for styring af arbejdsgruppernes arbejde og for forberedelsen af drøftelser på ministerniveau.

Den politiske komité skal sikre arbejdsgruppernes effektive funktion ved at give dem et klart mandat til at rapportere om spørgsmål af løbende interesse. Formandskabet vil fremsætte de forslag, som er nødvendige i dette øjemed. Arbejdsgrupperne vil imidlertid vedblivende frit kunne foreslå emner til rapporter til den politiske komité.

3. Korrespondentgruppen

Med henblik på at tillade den politiske komité at koncentrere opmærksomheden om de vigtigere punkter på dens dagsorden skal de europæiske korrespondenter identificere de arbejdsgrupperapporter, som sandsynligvis ikke vil kræve selvstændig drøftelse i den politiske komité.

4. Arbejdsgrupper

Arbejdsgrupperapporter skal indeholde et resumé, som henleder den politiske komité's opmærksomhed på punkter, som vil kræve beslutninger sigtende på fremtidig handling, eller som den politiske komité bør koncentrere sig om.

I almindelighed bør partnernes kommentarer via COREU-systemet til arbejdsgruppernes mundtlige rapporter koncentrerer om indholdet og ikke om form og ordvalg.

Hvis formandskabet finder, at en partner er særligt velkvalificeret med hensyn til et dagsordenspunkt på et arbejdsgruppemøde, kan det anmode denne partner om at indlede drøftelsen om dette emne.

5. Studier

Selv når partnere ikke indehaver formandskabet, bør de opmuntres til at fremkomme med forslag og ideer til overvejelse i arbejdsgrupperne.

For tiden er størstedelen af det politiske samarbejdes bestræbelser helliget reaktioner på verdensbegivenheder, som de indtræffer. I fremtiden vil den politiske komité kunne ønske at anlægge en mere langsigtet holdning til visse problemer og at indlede studier med sigte herpå. Sådanne studier er allerede nævnt i Københavns-rapporten (anden del, afsnit 15) og bør, hvor det er muligt, udarbejdes af eksisterende arbejdsgrupper.

De Ti vil også kunne iværksætte studier på områder, hvor deres holdninger ikke er sammenfaldende (f.eks. emner, hvor de ikke stemmer ens i De forenede Nationer).

Det er især vigtigt, at fortroligheden af disse studier fastholdes.

6. Fortrolighed

Et vellykket forløb af det politiske samarbejde beror i høj grad på dets fortrolige karakter; visse særligt ømtålelige spørgsmål kræver en behandling, som garanterer, at det nødvendige fortrolighedsniveau fastholdes. I sådanne tilfælde vil papirer blive fremsendt til udenrigsministerierne via ambassaderne og fordelt inden for udenrigsministerierne af den europæiske korrespondent.

7. Procedurer for kontakter mellem EPS og tredielande

I takt med at det europæiske politiske samarbejde forstærkes og udbygges, vil de Ti som sådanne fremtræde som betydningsfulde samtalepartnere. Tredielande vil i stigende omfang udtrykke ønske om at træde i mere eller

mindre regelmæssig kontakt med dem. Det er betydningsfuldt, at de Ti er i stand til at reagere effektivt på disse henvendelser, især fra lande som er af særlig interesse for de Ti, og at de Ti taler med een stemme i forbindelserne med dem.

Formandskabet kan mødes med enkeltstående repræsentanter for tredielande for at drøfte visse emner af særlig interesse for det pågældende land.

Formandskabet kan besvare en anmodning om kontakter fremsat af en gruppe ambassadører fra lande, der er medlemmer af organisationer, med hvilke de Ti oprettholder særlige forbindelser.

De Ti's repræsentationschefer i et land, som giver udtryk for ønske om nærmere kontakter med EPS, kan mødes med repræsentanter for dette land med henblik på at høre dets synspunkter og forklare de Ti's holdning.

Om nødvendigt, og hvis de Ti er enige derom, kan formandskabet, ledsaget af repræsentanter for det forudgående og det efterfølgende formandskab, mødes med repræsentanter for tredielande.

Om nødvendigt, og hvis de Ti er enige derom, kan formandskabet mødes med repræsentanten for et tredieland i margenen af et møde på ministerniveau blandt de Ti.

8. Procedure for politisk samarbejde i tredielande

I lyset af de Ti's voksende aktiviteter i tredielande er det vigtigt, at de Ti's repræsentationschefer opretholder den praksis at mødes regelmæssigt for at udveksle oplysninger og samordne synspunkter. Ved overvejelse af deres reaktion på betydningsfulde begivenheder i det land, hvor de er akkrediteret, bør de Ti's repræsentationschefer først som en naturlig ting koordinere med deres Ti'er-kolleger.

Repræsentationschefens deltagelse i møder under det politiske samarbejde bør fortsat være reglen. Når dette ikke er muligt, kan han lade sig repræsentere af et medlem fra sin repræsentation.

Den politiske komité ser gerne, at de Ti's repræsentationschefer i fællesskab udarbejder rapporter. Disse kan udarbejdes efter henstilling fra den politiske komité eller, undtagelsesvis, på repræsentationschefernes eget initiativ, når situationen gør dette påkrævet. anbefalinger om fælles handling er i særlig grad værdifulde.

I de tilfælde, hvor rapporter udarbejdes på repræsentationschefernes eget initiativ, er det overladt til

dem selv at beslutte, hvorvidt de vil udarbejde en fælles rapport, eller rapportere enkeltvis på baggrund af de fælles drøftelser. Et ligeværdigt alternativ er, at formandskabet på eget ansvar udarbejder en mundtlig rapport, der afspejler de fremsatte synspunkter.

9. Kontakter i Ti'er-hovedstæderne

I visse af de Ti's hovedstæder har den praksis udviklet sig, at de ni repræsentationschefer mødes regelmæssigt med den politiske direktør i værtslandet. Dette har vist sig nyttigt og bør opmuntres.

10. Formandskabet

Efterhånden som det politiske samarbejde har udviklet sig, har det område, hvor der består enighed mellem de Ti, udvidet sig, og det behandlede emneområde er blevet større. Formandskabets arbejdsbyrde som talsmand i Europa-Parlamentet og i kontakter med tredielande er også vokset. Det må forventes, at disse udviklingstendenser vil fortsætte, især i lyset af Fællesskabets udvidelse.

Som et resultat heraf er det blevet ønskeligt at styrke organisationen af det politiske samarbejde; sikre dets kontinuitet og yde en operationel støtte til formandskabet, uden dog at formindske den direkte kontakt, pragmatisme og økonomi, som er blandt hovedfordelene ved det nuværende arrangement.

For fremtiden vil formandskabet blive bistået af et lille hold embedsmænd fra foregående og efterfølgende formandskaber. Disse embedsmænd forbliver ansat i deres nationale udenrigsministerier og indgår i staben på deres ambassade i formandskabshovedstaden. De står til rådighed for formandskabet og arbejder under dets ledelse.

Arbejdsbyrden under formandskabet falder særligt tungt på den udenrigsminister, som er formand. De Ti noterer sig, at formanden om ønsket kan overdrage visse opgaver til sin efterfølger; han kan også anmode sin forgænger om at fuldende opgaver, som ved formandskabs-skiftet er tæt på fuldendelse.

11. Forbindelser med Europa-Parlamentet

I overensstemmelse med Luxembourg- og Københavns-rapporterne, som understreger betydningen af, at Europa-Parlamentet knyttes til det politiske samarbejde, er der hyppige kontakter mellem Europa-

Parlamentet og formandskabet. Disse kontakter har form af fire årlige samråd med Europa-Parlamentets politiske udvalg, svar på spørgsmål om politisk samarbejde, den årlige rapport om politisk samarbejde og de taler, som formandskabet holder ved begyndelsen og slutningen af formandskabsperioden, og som nu sædvanligvis omfatter emner, der vedrører politisk samarbejde.

Kontakterne mellem Ministerrådet og Europa-Parlamentet er blevet udvidet til at omfatte uformelle møder mellem ministre og lederne af de forskellige politiske grupper, som er repræsenteret i Parlamentet; disse uformelle møder frembyder en yderligere mulighed for uformelle meningsudvekslinger om politisk samarbejde.

Under hensyn til behovet for yderligere at styrke båndene med det direkte valgte Europa-Parlament forudser de Ti muligheden for oftere at henvise til de af Europa-Parlamentet vedtagne resolutioner i de Ti's drøftelser, communicateur og erklæringer samt i ministrenes åbningsredegørelser ved samrådene med Parlamentets politiske udvalg.

De Ti noterer sig, at formanden for Det europæiske Råd vil fremsætte en erklæring til Parlamentet efter et møde i Det europæiske Råd. Denne erklæring vil omfatte emner vedrørende politisk samarbejde, som har været drøftet på mødet.

12. Forbindelserne mellem aktiviteter inden for henholdsvis det politiske samarbejde og Det europæiske Fællesskab

Hvis det skønnes hensigtsmæssigt, vil de Ti holde møder i det politiske samarbejde i forbindelse med udenrigsministerrådsmøder. Formandskabet vil sikre, at drøftelsen vedrørende fællesskabs- og politisk samarbejdsaspekter af visse spørgsmål samordnes, når emnet kræver det.

De Ti tillægger det betydning, at De europæiske Fællesskabers Kommission inden for rammerne af gældende regler og procedurer fuldt ud associeres med det politiske samarbejde på alle niveauer.

13. Kriseprocedurer

På anmodning af tre medlemsstater vil den politiske komité eller om nødvendigt ministre mødes inden for 48 timer.

Samme procedure vil finde anvendelse i tredielande på repræsentationschefsniveau.

Med henblik på at forbedre de Ti's muligheder for at reagere i en nødsituation opfordres arbejdsgrupperne til at analysere mulige kriseområder og til at forberede en oversigt over eventuelle reaktioner fra de Ti.

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

KOM(81) 695 endelig udg.____

Bruxelles, den 12. november 1981

RAPPORT FRA KOMMISSIONEN OM DEN EUROPÆISKE UNION

(Europarådet, - London, 26. og 27 november 1981)

KOM(81) 695 endelig udg.

INDEMANS-rapporten blev forelagt for seks år siden i december 1975. I 1976 i Haag anmodede Det europæiske Råd Kommissionen om hvert år at forelægge det en rapport, hvori der skulle gøres rede for de forskellige opnåede resultater samt eventuelle fremskridt hen mod opnåelsen af det endelige mål: Den europæiske Union. Denne rapport er den femte i rækken.

2. Året 1981 er først og fremmest markeret af Grækenlands tiltrædelse af Fællesskabet, hvad der har styrket dette i såvel politisk som økonomisk henseende. Endvidere har året 1981 været præget af udviklinger, som uden tvivl vil føre til, at det bliver betragtet som et vigtigt led i den lange proces henimod et forenet Europa. To former for bestræbelser har således virket i samme retning: det drejer sig på den ene side om de omfattende overvejelser, som Kommissionen, parlamentarikerne og regeringerne har gjort sig på grundlag af mandatet af 30. maj 1980¹⁾, som Rådet overdrog til Kommissionen. Den rapport²⁾, som Kommissionen i den anledning fremsendte til Rådet den 24. juni 1981, indeholder retningslinjerne for et genopsving i Fællesskabet. På den anden side drejer det sig om en række initiativer. Dels de initiativer, som Parlamentet har taget, og som, samtidig med at de vedrører de nuværende interinstitutionelle forbindelser, også er et bidrag til det europæiske genopsving og til den fremtidige institutionelle udvikling i Fællesskabet. Endvidere er der de initiativer, som flere medlemsstater har taget eller agter at tage (Forbundsrepublikken Tyskland, Frankrig, Italien) med henblik på at befordre drøftelserne af Fællesskabernes fremtid. Sidstnævnte initiativer bør være genstand for en tilbundsående analyse, som imidlertid ikke er emnet for denne rapport, og Kommissionen vil derfor forbeholde sig ret til senere at fremkomme med sit eget bidrag til debatten.

-
- 1) "Med hensyn til 1982 forpligter Fællesskabet sig til at løse problemet ved hjælp af strukturændringer (mandat til Kommissionen, som skal opfyldes inden udgangen af juni 1981: Kommissionen skal drøfte udviklingen af Fællesskabets politik uden at ændre ved det fælles finansielle ansvar for denne politik, som finansieres af Fællesskabets egne indtægter, eller ved de grundlæggende principper for den fælles landbrugspolitik. Kommissionen skal herved tage hensyn til alle medlemsstaternes forhold og interesser for således at undgå, at der igen opstår uacceptable situationer for noget medlemsland). Hvis dette mål ikke nås, vil Kommissionen fremlægge forslag efter retningslinjer svarende til 1980/81-løsningen, og Rådet vil handle i overensstemmelse hermed."
- 2) Supplement 1/81 - EF-Bulletin.

3. Udsigterne for Fællesskabet er i dag særdeles usikre. Mere end nogensinde mærker det overalt følgerne af den dårlige økonomiske og sociale situation. Kommissionen konstaterer, at i denne ugunstige situation gør medlemsstaterne i almindelighed ikke en tilstrækkelig indsats for at sikre det nødvendige sammenhold og den nødvendige solidaritet. Kommissionen konstaterer, at Rådet alt for ofte tøver med at træffe afgørelser om dens forslag, når disse drejer sig om at styrke Fællesskabet, at fremme konvergens mellem de nationale politikker og, følgelig, at mildne virkningen af de vanskeligheder, som alle lider under. Kommissionen må på ny advare mod alle former for ensidige nationale initiativer, som ikke kun komplicerer en hurtig accept af fælles foranstaltninger, men som også kan føre til en gradvis ødelæggelse af de resultater, der er opnået på fællesskabsplan. I den henseende må den fordømme den omsiggribende støtte, der fordrejer konkurrenceforholdene, bestemmelser og tekniske normer, som er til hinder for de frie bevægelser inden for Fællesskabet, samt det stigende antal overtrædelser af fællesskabslovgivningen.
4. Kommissionen er overbevist om, at man fremover for enhver pris må standse den gradvise forringelse af, hvad der er opnået på fællesskabsplan. Forringelsen skyldes nationale bestræbelser på, sektor for sektor, at bøde på en situation med generel økonomisk krise. I den forbindelse er Kommissionen af den opfattelse, at de strukturelle eller konjunkturbestemte skævheder, som er forbundet med udviklingen af Fællesskabet, i sig bærer spiren til en renationalisering af fællesskabsresultaterne eller er medvirkende til at fremskynde den. Derfor har Kommissionen i sin rapport om mandatet af 30. maj 1980 vedtaget en samlet, voluntaristisk bestemt metode, der først og fremmest bygger på udviklingen af eksisterende eller nye fællesskabspolitikker og på en fornuftig tilpasning af den fælles landbrugspolitik. Det er ligeledes Kommissionens opfattelse, at betingelserne for et veritabelt genopsving i Fællesskabet først vil være til stede, når der har fundet en afgørende forbedring sted af forbindelserne mellem Fællesskabets institutioner og i første række de bestuttende myndigheder.

5. Midt i vanskelighederne finder Kommissionen imidlertid visse positive udviklinger, hvad angår gennemførelsen af Den europæiske Union. Det drejer sig om blandt andet fiskeriområdet og om visse aspekter i forbindelserne med tredjelandene, hvor Fællesskabets holdning indtil nu i højere grad har været præget af udsættelser end af sammenhold. Disse udviklinger vedrører ligeledes det politiske samarbejde mellem medlemslandene. De kom blandt andet til udtryk i ministrenes vedtagelse den 13. oktober 1981 af en rapport, hvorefter forpligtelsen til samarbejde bekræftes og forbindelsen med Fællesskabets aktiviteter styrkes. Generelt har det politiske samarbejde, som ikke er omfattet af traktaterne, fungeret godt i 1981. Det har gjort det muligt for regeringerne i de ti medlemslande at indtage fælles standpunkter i et konstant stigende antal internationale spørgsmål. I den henseende har det forløbne år været markeret af de Ti's evne til takket være to velkendte initiativer at spille en aktiv rolle på den internationale skueplads. Det europæiske Råd har således den 30. juni 1981 i Luxembourg udarbejdet en erklæring indeholdende forslag til en løsning på Afghanistan-problemet. Det skal bemærkes, at denne erklæring fik en positiv modtagelse, og at de heri indeholdte forslag fortsat udgør et muligt forhandlingsgrundlag. Endvidere har de Ti fortsat deres bestræbelser for at nå en samlet løsning på den israelsk-arabiske konflikt på grundlag af de principper, der står anført i Venedig-erklæringen af juni 1980. Heraf følger den forpligtelse, som fire medlemsstater efter at have konsulteret de øvrige medlemsstater har indgået til at deltage i den multinationale observatørenhed i Sinai. Kommissionen mener, at disse initiativer, der skal ses i sammenhæng med en søgen efter fredelige løsninger på farlige konflikter, styrker Europa i politisk henseende.

UDVIKLINGEN AF EUROPÆISKE POLITIKKER

6. Kommissionen er overbevist om, at det omfang af europæisk integration, som er blevet gennemført, er et aktiv i den nuværende vanskelige økonomiske situation. Ikke desto mindre må den udtale, at de muligheder, som denne integration rummer, ikke er blevet tilstrækkeligt udnyttet. For at de kan blive det i fremtiden, må to betingelser opfyldes. For det første er det nødvendigt, at man nøjere overholder de principper og regler, der indholdes i Rom-traktaten. Endvidere er det vigtigt, at man dér, hvor der endnu kun foregår spredt og begrænset virksomhed, udvikler veritable politikker med eller uden budgetmæssige konsekvenser, som skal baseres på sammenhængende strategier.
7. Fællesskabets økonomiske politik skal således fortsættes på basis af klare mål, der er godkendt i fællesskab, og en snævrere koordinering mellem de nationale politikker. Det er Kommissionens opfattelse, at bekæmpelsen af arbejdsløshed, der har førsteprioritet, kun kan gennemføres i en fællesskabs-sammenhæng og på grundlag af en global indsats. Selv om Kommissionen glæder sig over, at det er lykkedes EMS at skabe en zone med valutarisk stabilitet i Europa, mener den, at det er vigtigt, at alle Fællesskabets medlemslande tilslutter sig EMS, og at systemet må udvikles yderligere, således at det kan udgøre grundlaget for en virkelig økonomisk og monetar union, samtidig med at det kan medvirke til skabelsen af et mere stabilt internationalt økonomisk miljø. Kommissionen finder ligeledes, at det er ønskeligt at fremme investering navnlig ved hjælp af Fællesskabets finansielle instrumenter og en mere ensartet anvendelse af finansielle eller afgiftsmæssige foranstaltninger, der har indvirkning på investeringen.

8. Andre mere specielle former for fællesskabspolitik har hidtil ikke i tilstrækkelig grad styrket de bestræbelser, der er udfoldet med henblik på at skabe et nyt økonomisk opsving og en sammenhæng mellem de enkelte staters politik. Kommissionen må nemlig konstatere, at den absolut nødvendige fælles økonomiske politik ikke kan realiseres, uden at der sker en samordning med hensyn til industri, energi, teknologi, forskning og videnskabelig og teknisk udvikling. Den har derfor inden for alle disse områder fastsat retningslinjer, som den har forelagt for Rådet som led i det arbejde, der er foregået i forbindelse med gennemførelsen af mandatet af 30. maj 1980. Det er derfor vigtigt, at de andre institutioner nu undersøger disse retningslinjer og snarest udtaler sig derom, således at Fællesskabet endelig kan få en sammenhængende politik, som er udformet under hensyntagen til de økonomiske udfordringer, der findes på europæisk niveau.
9. Kommissionen er desuden bekymret over den langsommelighed, med hvilken styrkelsen af det indre marked foregår. En sådan styrkelse er dog ellers det vigtigste instrument til at fremme udviklingen af økonomiske aktiviteter i Fællesskabet. Derfor må Kommissionen protestere mod, at der stadig eksisterer forældede hindringer ved grænserne og mod, at der uberettiget dukker nye hindringer op for den interne samhandel. Den har derfor henledt Rådets opmærksomhed på, at det er tvingende nødvendigt at fremskynde vedtagelsen af en lang række forslag til direktiver om det indre marked, som i øjeblikket behandles af Rådet. Kommissionen har pligt til at pege på, at fortsættelsen af en sådan tilstand nødvendigvis vil undergrave de resultater, der er opnået i Fællesskabet.
10. I betragtning af at Fællesskabet hviler på princippet om solidaritet mellem lande, regioner og personer, som tilsammen udgør det, mener Kommissionen, at der må gøres en øget indsats i form af en effektiv og omfattende følgespolitik på de områder, hvor behovet er størst. Sådanne former for politik, som allerede anvendes på det regionale og sociale område, må føres endnu mere konsekvent til fordel for strukturelt tilbagestående områder, for de områder, som lider under følgerne af den industrielle omlægning, samt til fordel for de grupper af mennesker, som er særlig ramt af økonomi-

ske vanskeligheder. Kommissionen mener derfor, at det er absolut nødvendigt, at det mere end nogensinde, at samordne nationale og fællesskabsmæssige initiativer. Den ser med glæde, at den støtte, der ydes af den regionale og sociale fond, hvert år er forøget, således at der til de konjunkturmæssige vanskeligheder ikke føjes uafhjælpelige uligheder. Kommissionen glæder sig også over at se den store solidaritet, der ved årets begyndelse er vist de katastroferamte befolkninger i Sydditalien og i Grækenland. Dette er efter Kommissionens opfattelse allerede et håndgribeligt udtryk for viljen til en europæisk enhed.

11. Inden for dette omfattende kompleks af fællesskabsforanstaltninger, som præges af fastsættelsen af nye former for politik eller af en styrkelse af former for politik, som allerede er sat i gang, men endnu ikke fuldført, må man specielt fremhæve de bestræbelser, der er gjort for at opnå en tilpasning af den fælles landbrugspolitik. Kommissionen må i den forbindelse bekræfte det samlede positive resultat, som denne politik har ført til. Men Fællesskabets midler er nu i højere grad end tidligere begrænsede i forhold til de finansielle behov, der findes inden for talrige områder. Nødvendigheden af at tilpasse midlerne til de mål, der er fastsat i Rom-traktaten, under overholdelse af de i traktaten fastslåede principper, gælder både for landbrugspolitikken og for de andre former for fællesskabspolitik. Hvis de foranstaltninger, som Kommissionen har skitseret i sin beretning om mandatat af 30. maj 1980, blev vedtaget af Rådet og efterhånden gennemført i praksis, tvivler Kommissionen ikke om, at det vil lykkes at nå frem til den absolut nødvendige tilpasning af den fælles landbrugspolitik. Der er overbevist om, at følgen heraf ville blive at man på længere sigt og under anvendelse af andre former for fællesskabspolitik, ville kunne opnå en mere tilfredsstillende fordeling af Fællesskabets samlede midler, og man ville således have taget et stort skridt mod gennemførelsen af Den europæiske Union.
12. Men selv om de forskellige former for fællesskabspolitik virkelig medvirker til at fremme samarbejdet inden for talrige områder med presserende problemer, mener Kommissionen imidlertid også, at den europæiske udvikling i mindst lige så høj grad afhænger af, om institutionerne kommer til at fungere bedre.

FORBEDRINGEN AF FORBINDELSERNE MELLEM FÆLLESSKABSINSTITUTIONERNE

13. Kommissionen har ofte gjort opmærksom på, at det er nødvendigt, at der sker en harmonisk udvikling af fællesskabsinstitutionerne. Man er dog nødsaget til at konstatere, at der for ofte i forholdet mellem institutionerne opstår spændinger, ja endog uenighed. Kommissionen mener, at denne situation er til skade for Fællesskabets anseelse som helhed. Det er derfor vigtigt at fremhæve endnu en gang, at de direkte valg til Parlamentet er en faktor, der har skabt en udvikling i den oprindelige balance mellem institutionerne, hvilket må tillægges stor betydning. Det direkte valgte Parlament, som er et fornemt forum, hvor de forskellige politiske opfattelser i Fællesskabet kan komme til udtryk, fortjener at få en større betydning i samspillet mellem institutionerne.
14. De forskellige beslutninger, som er vedtaget af Parlamentet igennem de sidste måneder, vidner netop om dets klare vilje til at opnå en kompetence, der er i overensstemmelse med den fremtrædende plads, som en sådan forsamling nødvendigvis må indtage i et demokratisk institutionelt system. Med det forbehold at samarbejdet mellem institutionerne må foregå under overholdelse af den kompetence, de har fået tildelt gennem traktaterne, kan Kommissionen anerkende og støtte Parlamentets ønske om i fremtiden at øve større indflydelse på Fællesskabets aktiviteter. Kommissionen mener, at det under disse omstændigheder fuldt ud er muligt at forbedre de eksisterende procedurer, specielt samrådsproceduren vedrørende lovgivning og budget. Kommissionen mener endog, at det på grund af den betydning, Parlamentet derved får, vil være hensigtsmæssigt at styrke dets rådgivende funktion, specielt i forbindelse med udarbejdelsen af internationale aftaler enten i form af initiativudtalelser eller i form af kontakter forud for Kommissionens fremsættelse af formelle forslag.
15. Hvor ønskelige sådanne ændringer end måtte være, mener Kommissionen dog at de bør gennemføres som led i bestræbelserne på at genskabe ligevægten mellem institutionerne. Dette forudsætter, at ændringerne tilpasses et andet krav, nemlig en forbedring af beslutningsprocessen. Efter Kommissionens opfattelse vidner de erfaringer, man har gjort endnu i år, om en forrin-

gelse af denne proces. Det er klart at den systematiske søgen efter enstemighed i Rådet på en vis måde udøver en dæmpende virkning på de andre institutioners kompetence. Denne situation, som tydeligvis i mange år har forstyrret den balance mellem institutionerne, som er forudset i traktaterne, får i dag en endnu mere markant virkning. Kommissionen må bekræfte, at denne fortsatte holdning i Rådet ikke blot må ses som en voksende hindring for et virkeligt samarbejde mellem institutionerne, men også som en hindring for en hurtig gennemførelse af nye eller fornyede former for fællesskabspolitik. Det er på denne meget alvorlige baggrund, at Kommissionen fremsætter en indtrængende opfordring til, at man gennemfører en forbedring af beslutningsprocessen, således at man derigennem på ny kan få institutionerne til at fungere på en måde, der er i overensstemmelse med traktaternes ånd.